

var der usædvanlig langt mellem snap-sene. Og Finks betydning for nyere dansk og sønderjysk historie er dog ikke til at overse.

Til gengæld har så mange andre lødige personligheder passeret runde dage uden festskrift.

Nu er det så også blevet uklart, hvornår man kommer med festskrift. Det begyndte med Edvard Holm, der fik et særnummer af *Historisk Tidsskrift*, da han blev 80. Så holdt man sig længe til de 70, der forekommer naturlig. Her går folk (i hvert fald) af, en embedsgerning afsluttes, en forskningsindsats vil i det store og hele være præsteret om end ikke afsluttet, nødvendigvis. Men så skred man. Det var velkendt, at Aksel E. Christensen havde for højt blodtryk, så man skyndte sig at give ham et festskrift (i øvrigt et af de bedre), da han blev 60. Og det har Søren Mørchs eminente fotografi af Aksel E. i Pompeji. Så man havde svare kvaler, da han rundede de 70 i fineste form!

Så blev 60 altså introduceret. Men for at det ikke skulle være løgn, så fandt man i nogle tilfælde frem til 65. Og det er nu hverken fugl eller fisk. I venstrefløjsmiljøet i Århus for år tilbage skulle man i øvrigt være gået længere ned endnu – men de har lykkeligt undgået min opmærksomhed.

Denne sænken af aldersgrænsen har betydet, at de ofte med stor flid udarbejdede bibliografier hurtigt forældes – og i øvrigt kan folks produktion jo let gen-

findes ved de bibliografiske hjælpemidler, vi har til rådighed i dag.

Festskriftet er det faglige miljøes dinosaur. Det bør uddø, og så bør man finde en bedre måde at hyldede veltjente kolleger på – et seminar i vedkommendes interessefelt, for eksempel. Så kunne man komme og sige tillykke og tak for din indsats. Eller lade den pågældende holde en eller et par festforelæsnings med foregående frihed i en måneds tid eller to. Eller måske helt andre ideer.

Jeg abonnerer pænt nok, jeg skriver mig også på tabula. Men det må kunne gøres på en bedre måde.

Kommentar

Rettelse

Jørgen Mikkelsen

I Jørgen Mikkelsens artikel Korn, købmænd og kreditter, *Fortid og Nutid* 1993, side 179–213, har der desværre indsneget sig et par meningsforstyrrende fejl. I billedteksten side 209 skal der stå 6–7000 i stedet for 6–700. Og i tabel 2b (side 191) omfatter 1. kolonne udelukkende kornforsyningen fra præster og degne. Herredsfogedens bygleverance lå i alle årene 1741/42–48/49 på 36–42 tdr., i 1748/49 var den nede på 6½ tdr. og herefter nul. Enkelte år leverede herredsfogeden også mindre mængder havre eller rug.